

Fraværende med anmeldt Forfald:

Døcker, Martin Olsen, Patursson og Tvede.

Fraværende:

Brandes, Bruun, Falbe Hansen, Foss, Hage, I. A. Hansen, Johan Hansen, Harald Jensen, Oluf Jensen, P. Nørgaard, Peter Olufsen, Rottbøll, Scavenius, Inger Gautier Schmit og Sørensen-Egåa.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 67, Fællesudvalgets Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 309).

Fællesudvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Kragh): I Fællesudvalget er man enedes om at indstille til de to Ting et Forslag, der fjerner de Uoverensstemmelser, der var imellem Landstingets og Folketingets Affattelser af Lovforslaget. Man er enedes om at foreslaa, at der i Landstingets Affattelse sker følgende Ændringer: For det første, at der i § 1 tilføjes som et nyt Litra en Bestemmelse, der bemyndiger Ministeren til at nedsætte Prisen pr. Indbygger paa 9 kg Gryn med 12 Øre pr. kg. I Parentes er der tilføjet: „eller eventuelt Rugbrød“. Det er saaledes at forstaa, at saafremt man maatte foretrække af den ene eller den anden Grund at anvende dette Beløb af 12 Øre pr. kg ikke til Nedsættelse af Grynprisen, men til Nedsættelse paa Rugbrød ud over den Prisnedsættelse, der finder Sted paa denne Varesort under § 1, Litra a., kan det ske. — Det Beløb, som Staten dertil yderligere vil komme til at anvende, søger man saa til Dels at indvinde derved, at man i § 3 i Landstingets Affattelse har forandret 10 Kr. pr. Indbygger til 9 Kr., hvorved Staten vil spare 2 Mill. Kr. for de 3 Fjerdingaar, hvorom Talen er, medens Kommunernes Budgetter vil blive lettet for 1 Mill. Kr. Det samlede Resultat af disse to Ændringer under Nr. 1 og 2 betyder en Merudgift for Statskassen af ca. 1 $\frac{1}{4}$ Million, alt selvfølgelig under Forudsætning af, at disse Bevillinger bliver brugt.

Endvidere har man for at tilvejebringe

den meget ønskede Enighed mellem Tingene i denne Sag indvilget i den Ændring til Landstingets Affattelse, som findes under Nr. 3, gaaende ud paa, at saafremt en Kommune ikke har anvendt det Beløb, der var stillet til Raadighed ved den tidligere Dyrtidslov for April Kvartal 1918, skal den have Ret til at overføre dette Beløb helt eller delvis, altsaa hvad der er tilbage af det, til de 3 kommende Kvartaler til Dyrtidsforanstaltninger ud over dem, der nu bliver foretaget for de 9 Kr. pr. Indbygger, der er nævnte i § 3.

Endelig er der endnu en Ændring til § 4, der tilsigter at klargøre, at denne Paragraf kun finder Anvendelse paa saadanne Kommuner, i hvilke det er paakrævet paa Grund af, at Kommunens Antal af vanskeligt stillede maa erkendes at være særlig stort i Forhold til Kommunens samtlige Indbyggere, saaledes altsaa, at den Bemyndigelse, som Indenrigsministeren skal give, for at en Kommune kan anvende denne Paragraf, maa være baseret paa, at det godtgøres, at Kommunen paa den Maade, som jeg har nævnt, er i en vanskelig Stilling.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale denne Indstilling til Vedtagelse i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Rode): Den Indstilling, som foreligger fra Fællesudvalget, er Udtryk for det Resultat, man ved Forhandlingen mellem de to Ting har kunnet naa til i et Lovspørgsmaal, hvor Forholdene er saaledes, at Loven nødvendigvis maa udkomme og udkomme nu. Den er saaledes efter min Opfattelse ikke, hvad ellers ofte Fællesudvalgsindstillinger er, Udtryk for en fælles Opfattelse, som man ved Forhandling har kunnet arbejde sig sammen til. Ligesom ved alle de tidligere Dyrtidslove maa jeg udtale, at jeg har ønsket adskillige af Bestemmelserne affattet anderledes. Den Form, som § 3 har faaet, vil mange Steder føles som et Tilbageskridt, men til Gengæld indeholder §§ 1 og 2 betydelige Fremskridt. Jeg havde til det sidste troet det muligt at naa til en Overenskomst, hvorefter alle Parter havde kunnet forlade Rigsdagen med den Opfattelse, at der nu var opnaaet en Dyrtidslovgivning, hvorom Folket virkelig kunde staa samlet. Det Lovforslag, som nu foreligger, vil det jo blive Kommunernes Opgave at administrere paa bedste Maade, og min Opgave bliver det paa bedste Maade at bistaa Kommunerne med denne Administration.